

THEOLOGIA
MYSTICA

I

BV5082

T4

v.1

002317

EX LIBRIS
HEMETHERII VALVERDE TELLEZ
Episcopi Leonensis

1080015362

THEOLOGIA MYSTICA

AD USUM

DIRECTORUM ANIMARUM

EX S. SCRIPTURA, CONCILIIS, SS. PATRIBUS, MYSTICIS PRIMARIIS
AC THEOLOGICIS RATIOCINIIS ADORNATA

—•••—
TOMUS PRIMUS

*Capilla Alfonsina
Biblioteca Universitaria*

—•••—
UNIVERSIDAD DE NUEVO LEON
Biblioteca Valverde y Tellez

PARISIIS

APUD H. VRAYET DE SURCY, TYPOGRAPHUM

in via vulgo dicta de Sèvres, 37

—
1848

FONDO EMETERIO
VALVERDE Y TELLEZ

44974

THEOLOGIA MYSTICA

BV5082

T4

v.1

UNIVERSIDAD DE SALAMANCA

FONDO EMETERIO VALVERDE Y TELLEZ

4434

EDITOR AD LECTOREM

Cum ad sublime illud et perdifficile ministerium directionis animarum fui promotus, quodque jure merito *ars artium* appellare consuescunt, experientiâ didici quantum absit ut is qui Theologiæ Morali tantummodo operam dedit, consiliandis ducendisque animabus quæ, Deo vocante, in viâ perfectionis ambulant, idoneus peritusque inveniatur. Aliud enim est resolutio casuum conscientiæ, aliud discretio spirituum, aliud simplicis Confessarii munus, aliud omnino Directoris. Sperabam equidem quòd lectio librorum qui hæc illæ disseminati ab Ascetis magni æstimantur, regulas, principia, notionisque suppeditaret, quas studium Moralis minimè dederat; sed spem non probavit eventus. Libro carebam, quem diù frustrâ exquisieram, et, erubescens fateor, Theologiæ Mysticæ nomen vix noveram. Faxit Deus ut hæc ignorantia mihi non sit communis cum plerisque neosacerdotibus qui in dies e Seminariis Episcoporum egrediuntur! At casu vel potiùs Divinâ

008317

Providentiâ factum est ut in eum librum inciderem quem totis votis appetebam, scilicet, in *Theologiæ Mysticæ Institutiones auctore R. P. Dominico Schram Benedictino*. Legi illum, iterumque relegi, et ipsius sacram doctrinam ac eruditionem admiratus magnopere profuturum esse duxi, si in Seminariis episcopalibus ut Scriptor classicus adoptaretur, et omnes qui ad Directionem animarum vocantur, velut enchiridion, illum sibi familiarem haberent.

Ex tunc animo proposui statim ac temporum ratio permetteret omni studio curare ut iterum recuderetur. Venit tandem dies in quâ propositum illud executioni mandare mihi licebat. Consilio inito cum piis et doctis viris hujus Theologiæ Mysticæ editionem decrevi, lucrumque inde emergendum pauperrimæ meæ ecclesiæ ac parœciæ destinavi. Nam, Deo sic disponente et adjuvante, parochiam catholicam restitui in hæreticâ urbe *Rolle*, pagi Valdensis et Diœcesis Lausannensis, ecclesiamque ædificavi. Constructo templo, urgebat fenus et sortem dare. Ad Europeam charitatem confugi: ostiatim manum quæsitando porrexi. Verùm, duobus annis in itineribus consumptis, nondum sat pecuniæ collegi ut de ære alieno quod mutuo acceperam me exonerarem. Præterea quàm multa, constructione templi persolutâ, insuper addenda supererant!

Visum est igitur mihi quòd reproductio Mysticæ Theologiæ auctore Schram certo efficaci modo sumptus

necessarios ad opus inceptum perficiendum suggerere valeret.

Primum volumen primæ editionis parisiensis in lucem prodiit anno 1845; alterum verò nonnisi nuperrimè elapsi anni initio edere licuit!

Consultis pariter non paucis ex probatissimis viris, titulum primitivum libri immutare nomenque auctoris suppressere ratum habui, eâ spe motus quòd opus penè ignotum bibliopolis forsàn primò evulgatum apparuisset, sicque eorum cupiditate elusâ, rebus meis tandem providere potuissem. Verùm nunquam in animo fuit, ut aliquibus visum est, hujusce lucubrationis gloriam mihi usurpare; quod indubiis argumentis, si opus sit, probare possem. E contra, mens erat firmissima omnia patefaciendi cùm necessaria foret secunda editio. Res, prout optaveram, cessit. Exhaustâ hujusce Tractatûs perutilis ne dicam pernecessarii primâ editione, fiet ut per novæ editionis beneficium opus quod aggressus sum perficere valeam.

Inter primam meam et auctoris editionem tota consistit differentia in paucis præfationis verbis vel omissis vel mutatis, et resectione citationum *Compendii Theologiæ* ejusdem auctoris, quod, cùm extrâ commercium sit, citare inutile prorsus erat, imò nitori textûs obnoxium.

In hâc secundâ parisiensi aliquas mutationes inducere placuit, quæ, ut confido, in meliùs factæ apparebunt, si cum hâc postremâ prior comparabitur.

Denique nemo erit qui dubitet de excellentiâ et de utilitate hujus *Theologiæ Mysticæ* cùm eam doctrinali suffragio Episcopi Lausannensis et Genevensis probatam, et ab Emin. Cardin. Archiepiscopo Lugdunensi commendatam videat.

D. - O. SCHWERTFEGER,

Protonotarius ac Missionarius apostolicus, in SS. Theologia
Doctor, Canonicus honorarius Augustensis et Mauri-
nensis, Parochus in Rolle.

APPROBATIO

ILL^{mi}. AC REV^{mi}. DD. STEPHANUS MARILLEY, EPISCOPI LAUSANNENSIS
ET GENEVENSIS, ETC., ETC.

STEPHANUS MARILLEY

Dei et Sanctæ Sedis Apostol. Gratia, Episcopus ac comes Lausannensis,
Episcopus Genevensis, S. R. I. Princeps, etc., etc.

Opus cui titulus : *Theologia Mystica, ad usum Directorum animarum, ex S. Scripturâ, Conciliis, SS. Patribus, Mysticis primariis ac Theologicis ratiociniis adornata*, a Nobis examini subjectum, non solum imprimi posse censemus, sed etiam tanti esse momenti judicamus, ut ab omnibus animarum Curatoribus libenter excipiendum et studiosè evolvendum fore credatur. Cùm enim hoc Opus, facili et lucidâ methodo, illam præstantem tradat scientiam, quæ Christianos ad Sanctitatem et Evangelicam Perfectionem manuducit, et *ars artium* meritò nuncupatur, non mediocre sentimus inde percepturos utilitatem, quotquot animarum directioni, *operi* sanè *omnium divinorum divinissimo*, sed innumeris maximisque difficultatibus obsito, adlaborant. Ex hac quippe *Theologiâ Mysticâ*, ut Nobis videtur, tum adæquatam vitam spiritualis haurient notionem, tum suum adèd excellens spirituale magisterium accuratiùs discent, suo Fideliumque

majori commodo exercere, tum maximè discernendorum spirituum arduam acquirere scientiam. Quapropter præsentem *Theologiam Mysticam* Nostro Clero utilem fore sperantes, eam omnibus Nostræ Diœcesis Sacerdotibus commendamus, et ad eam sedulò legendam illos in Domino hortamur, quò faciliùs copiosiusque ad ovium Nobis et ipsis concreditarum salutem, quæ tantopere Nobis cordi est, conferre valeant.

Datum Friburgi Helvetiorum, ex Ædibus Episcopalis, die septimâ novembris, anno millesimo octingentesimo quadragésimo sexto.

(LOCUS SIGILLI.)

STEPHANUS,
Episc. Lausan. et Genev.

COMMENDATIO

EMIN^{mi}. AC REV^{mi}. DD. CARDINALIS DE BONALD, ARCHIEPISCOPI
LUGDUNENSIS, ETC., ETC.

Opus, de quo suprâ, Clero Nostræ Diœceseos commendamus.

Die 1 decembris 1846.

(LOCUS SIGILLI.)

L.-J.-M. CARD. DE BONALD,
Archiep. Lugdun.

PREFATIO AUCTORIS

Doctrinam fidei et morum, pro tenuitate meâ, explicavi in Compendio meo *Theologiæ Dogmaticæ, Scholasticæ et Moralis*: Canones et Leges Ecclesiasticas pro modulo meo exposui in meis Institutionibus *Juris Ecclesiastici*. Illa probum Catholicum, hæ bonum civem Ecclesiasticum efformant; superesse videbatur nonnullis piis et doctis viris ut probum Catholicum et bonum civem Ecclesiasticum ad culmen perfectionis Evangelicæ manuducerem; id quod per Institutiones *Theologiæ Mysticæ* præstandum erat: quibus proinde elaborandis ex eorumdem virorum doctorum consilio manus admovi; quas tamen ad arcanum hoc *Divinæ Sapientiæ Sacrarium*, propriæ infirmitatis mihi optimè conscius nonnisi timens et tremens extendi, Patri luminum solummodo innixus, a quo est omne datum optimum.

Dum autem *Theologiam Mysticam* audis, Venerande Lector! nauseam et timorem quem nonnullis hoc nomen, ex quibusdam præjudiciis odiosum, creat et incutit, noli concipere, ET NE DIXERIS IN CORDE TUO: QUI ASCENDET IN COELUM? CHRISTUM DEDUCERE: AUT QUI DESCENDET IN ABYSSUM? HOC EST, CHRISTUM A MORTUIS REVOCARE: SED QUID DICIT SCRIPTURA? PROPE EST VERBUM IN ORE TUO ET IN CORDE TUO, HOC EST VERBUM FIDEI, QUOD PRÆDI-

CAMUS. *Rom.* x. Neque terminos metaphoricos quos Mystica, ad exprimenda sua mysteria a rebus materialibus, mutuari cogitur, temerè despicias, utpote qui in Mysticâ sicuti in aliis scientiis et artibus sunt quasi technici, et eâ claritate quam misteriosa rerum obscuritas patitur, in decursu explicabuntur.

Porrò de origine, præstantiâ, utilitate et necessitate Theologiæ Mysticæ multa præfari supervacaneum duxi, utpote de quibus præter nostros Theologos mysticos et Ascetas, quorum famosiores § 3, schol. 2, recensui, ipsi etiam protestantes fusè tractarunt, inter quos Gothofredus Arnoldus integrum librum edidit, sub Titulo: **HISTORIA ET DESCRIPTIO THEOLOGIE MYSTICÆ, SEU THEOSOPHIE ARCANÆ, ITEMQUE VETERUM ET NOVORUM MYSTICORUM, IN 8°, FRANCOFURTI, APUD THOMAM FRITSCH.** Cui Tractatui alter adjectus est, scilicet: **SOLIDA DEFENSIO THEOLOGIE MYSTICÆ, UNA CUM EPISTOLA PRÆCIPUORUM SCRIPTORUM DE REBUS MYSTICIS ET SPIRITUALIBUS, QUI POSTREMIS HISCE SÆCULIS VIXERUNT.** Pauca etiam de eodem argumento a §§ 5, 7 pertractavi, quibus § 8, Systema Theologiæ Mysticæ in hoc opere adornatum subjeci, quod in duos tomos dispescui, quorum primus DE VITA SPIRITUALI: Secundus DE MAGISTERIO SPIRITUALI agit. Illud solummodo de utilitate nobilissimæ hujus scientiæ annotare volui, mirum esse, eam necdum eruditissimo hoc sæculo ad publicas Cathedras Theologicas evectam fuisse, eum tamen non solum omnibus curam animarum quomodocunque gerentibus, sed et Judicibus Ecclesiasticis non rarò pro discernendo bono ab illuso spiritu summè necessaria sit.

Proinde in horum omniumque Christianæ Perfectioni

studentium gratiam præsentis Institutiones Theologiæ Mysticæ elucubravi. In quibus PRIMÒ eamdem methodum, quam in aliis minimis scriptis meis servavi, denuò sequendam mihi proposui, ut nexus rerum, legentium vel docentium commodo magis proficeret.

SECUNDÒ. Quia Theologia Mystica doctrinalis Theologiæ dogmaticæ, scholasticæ et moralis, ac Juris Ecclesiastici notitiâ supponit, hinc ad eadem Scripta mea frequenter provoco, et nonnisi errores et hæreses, præsertim Quietistarum, pseudo-illuminatorum et reliquorum in eis necdum satis fusè refutatos, expressè refellendos suscepi.

TERTIÒ. Cùm plures jam de Theologiâ Mysticâ scripserint, alii autem eorum solùm illa, quæ ex propriâ experientiâ a Deo edocti didicerunt, adeoque tantummodo Theologiam Mysticam experimentalem nobis reliquerint: alii omissâ viâ purgativâ et illuminativâ, intra solos contemplativæ terminos Mysticam concluderint: alii quæstionibus Theologicis Scholasticis nimium indulserint: alii speculationi magis quàm praxi inhæserint: mediâ viâ inCESSI, atque experientiæ Sanctorum, juxta principia et regulas fidei examinatæ, inniti volui; Mysticam etiam ad viam purgativam et illuminativam extendi; inutiles subtilitates scholasticas resecuri, et non soli speculationi, sed praxi potissimum studui.

QUARTÒ. Inter alios Theologos Mysticos ducem mihi præcipuum selegi Praxin Theologiæ Mysticæ, Authore P. Michaeli Godinez Theologo S. J., hispanicè primùm editam, nunc verò latinè redditam et plenis Commentariis tam speculativè quàm practicè illustratam etc., a P. Emmanuele Ignatio de la Reguera, Theologo Hispano

ejusdem Societatis, in 2 tomis in fol., Romæ ex typographiâ Antonii de Rubeis, an. 1745. Ex hac Theologiâ meliora et utiliora collegi, eaque in novum ordinem redegî; plurimas verò tricas Scholasticas tum Theologicas tum Philosophicas rejeci, utpote quibus uterque Auctor, juxta antiquata Peripateticorum placita plus æquo subinde indulget, illis solùm retentis, quæ necessariam lucem rebus Mysticis et obscuris afferre possunt, quas non tantùm ex veteri, sed et recentiori et saniori Philosophiâ illustrare allaboravi. Præterea ex aliis etiam Authoribus suppetias petii, et præsertim eruditissimum Opus de servorum Dei Beatificatione et Beatorum canonizatione SS. D. N. Benedicti XIV Pontificis Maximi, summo mihi adjumento fuit, qui libro tertio et quarto magnam Mystices partem pro more suo doctissimè et profundissimè pertractat.

Denique sanæ et moderatæ Eruditorum crisi exigua Scripta mea libentissimè submitto, et ab illis corrigi et erudiri summoperè desidero. Quòd si verò præsens hoc Opusculum rursus in manus CASTIGATORIS INEXORABILIS Scriptorum meorum inciderit, eum saltem orare, si non exorare liceat ut severissimâ virgâ suâ justè, modestè et cum charitate Christianâ utatur, et ignorantem potiùs doceat, quàm publico ludibrio inurbanè exponat. Ego enim in minimis Scriptis meis non nominis mei vanam gloriam, non plausum sæculi, nec temporale aliquod emolumentum, sed unam majorem Dei gloriam et proximi salutem quæro et intendo. Ad quem finem cum gratiâ divinâ securiùs consequendum illa infallibili Sanctæ Matris Romano-catholicæ censuræ et judicio devotissimè et humillimè subjicio.

APPROBATIO

Institutiones Theologiæ Mysticæ Auctore R. P. DOMINICO SCHRAM, Benedictino Banthensi, ad instar reliquorum hujus clarissimi Viri operum, quæ communi Eruditorum calculo probantur, in nullo Catholicæ Fidei vel bonis moribus adversantur et utilissimæ sunt, ut hominem christianum, præpripriis Ecclesiasticum, ad culmen Evangelicæ Perfectionis manuducant. Prodeant igitur in lucem ut legentes addiscant, qualiter ad Perfectionem Evangelicam admittendum sit iis quibus cordi est ut scribantur in libro vitæ. Augustæ Vindelicorum, die 24 januarii 1776.

Joseph Antonius STEINER.

SS. Theol. Doctor. Eminent. ac Serenissim. Archiepisc. Trevir. et Episc. August. Concil. Eccles. Major. Penitentiarius, Visitor generalis, Consist. Assessor et librorum Censor.